

livets forhold, men her skal det altså opretholdes og vedtages ved lov, at sådan er det. Det er også en lov, der opererer med ægte og uægte børn, for hvis børnene er født uden for ægteskab, er de uægte, og så kan de ikke arve ifølge tronfølgeloven. Det er også en mærkelig bestemmelse at have. Og det er også en del af et lovkompleks, der siger, at man skal have en tvangsreligion, nemlig at hvis man vil være omfattet af tronfølgeloven, altså vil kunne arve tronen, skal man være medlem af folkekirken. Jeg troede faktisk, at Folketinget var imod, at man på den måde lovgiver om, hvad mennesker skal tro eller ikke tro på.

Så det er en mærkelig lov, der kommer til afstemning, men det er ikke den, vi tager stilling til i dag. Det, vi tager stilling til i dag, er, hvordan den skal afgøres, nemlig om det skal ske ved en folkeafstemning inden for bestemte tidsfrister, og det går vi selvfølgelig ind for.

Kl. 10:12

Formanden:

Ja tak. Og så er det velfærdsministeren.

Kl. 10:12

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Jeg kan jo kun takke for den brede tilslutning. Det er jo fuldstændig rigtigt, som sidst hr. Frank Aaen, men også andre ordførere har sagt, at det her simpelt hen handler om at sikre reglerne for en folkeafstemning, når Folketinget har vedtaget, at der er en ændring af grundloven, de gerne vil høre befolkningen om.

Kl. 10:13

Formanden:

Tak.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet i denne sag, og forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse, så er det vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) 1. behandling af lovforslag nr. L 92:

Forslag til lov om ændring af lov om leje af almene boliger, lov om leje og forskellige andre love. (Initiativer for at forhindre udsættelser af lejere som følge af manglende betaling af husleje m.v.).

Af velfærdsministeren (Karen Jespersen).

(Fremsættelse 11.12.2008).

Kl. 10:13

Forhandling**Formanden:**

Forhandlingen er åbnet. Første ordfører er fru Louise Schack Elholm.

Kl. 10:13

(Ordfører)

Louise Schack Elholm (V):

Undersøgelser har vist, at et stadig stigende antal mennesker desværre bliver sat på gaden, fordi de ikke er i stand til at betale deres husleje.

Det er en rigtig kedelig udvikling, som vi i Venstre vil gøre meget for at bremse. Vi mener, at det er utrolig vigtigt at hjælpe mennesker i samfundet, som rent faktisk har brug for en ekstra hånd, frem for at hjælpe dem, der godt kan selv.

Derfor er jeg da også meget positiv over for det arbejde, som den tidligere socialminister, fru Eva Kjer Hansen, iværksatte, hvor Det Nationale Forskningscenter for Velfærd, tidligere kaldet Socialforskningsinstituttet, fik til opgave at klarlægge, hvem de udsatte lejere typisk er, og hvorfor de bliver udsat. Disse tilbagemeldinger har vi i Venstre nøje studeret. Vi har efterfølgende vurderet, at dette område skulle have en central og høj prioritering i satspuljeforhandlingerne.

I Venstre har det været vores ambition, at vi skulle indgå en holdbar, stabil og ikke mindst bred politisk aftale, som effektivt ville komme lejerne i risikogruppen til undsætning. Heldigvis kan jeg i dag konkludere, at vores mission er lykkedes til fulde. Der er nemlig blevet indgået en god og holdbar aftale, som er bredt politisk forankret i satspuljen.

Lovforslaget består helt konkret af syv forskellige redskaber, der tilsammen skal sikre en forebyggende hjælp til de udsætningstruede lejere, og som kan hjælpe lejerne med at få deres økonomi på ret kurs igen. SFI's undersøgelse viste, at de primære årsager til, at lejerne blev smidt ud, ofte var, at de ikke kunne administrere deres privatøkonomi, og at de simpelt hen sad

alt for dyrt, dog uden at de rent faktisk havde råd til at flytte til en ny bolig.

Derfor åbner lovforslaget op for, at det fremover skal være muligt, at kommunerne kan give flyttehjælp til lejere, der er i denne situation, ligesom det skal være muligt at kunne yde dem et nyt lån, selv om det tidligere lån ikke er afbetalt. Disse forslag skal hjælpe de udsætningstruede lejere med at få boliger, som de rent faktisk har råd til at leve i. Samtidig sikrer vi, at kommunerne får information om de udsætningstruedes økonomi på et tidligere tidspunkt, så de hurtigt kan gribe ind.

Vi ved, at kommunerne har efterspurgt dette, og i Venstre lytter vi gerne til, hvilke løsningsmuligheder man ønsker ude lokalt. Vi siger til kommunerne, at de nøje skal overveje administrationen af udsætningstruede lejerers økonomi, hvis det er åbenlyst for alle, at disse ikke selv er i stand til at styre deres økonomi. Endelig giver vi dem længere frist til at reagere, før de pågældende lejere bliver sat ud.

Giv en sulten mand en fisk, og han bliver mæt i dag, giv ham en fiskestang, og han vil kunne forsørge sig selv. Problemet for disse lejere er, at de ikke kan administrere deres økonomi. Det er derfor vigtigt, at kommunerne er opmærksomme på de pågældende lejere og hjælper dem med at få styr på økonomien. Ud over at vi giver kommunerne en vejledning i, hvordan de kan hjælpe de udsætningstruede lejere, skal vi give kommunerne de rigtige rammer til at løse disse opgaver. Det gør vi med denne lov.

Lovforslaget kommer godt omkring problemet og giver de rigtige rammer samt vejledning til kommunerne, og Venstre kan derfor støtte lovforslaget.

Kl. 10:16

Formanden:

Tak til ordføreren. Der er ikke nogen, der har bedt om korte bemærkninger. Næste ordfører er hr. Thomas Jensen.

Kl. 10:16

(Ordfører)

Thomas Jensen (S):

Når en børnefamilie eller en enlig bliver tvangsudsat af sit hjem som følge af manglende huslejebetaling, er det en meget, meget uheldig situation at stå i. Derfor synes Socialdemokraterne, at det er beskæmmende at se, at udviklingen i antallet af tvangsudsættelser er steget så markant, mens VK-regeringen har haft magten.

Danmark har indtil for få måneder siden befundet sig i en højkonjunktur, hvor man kunne

forvente, at der ikke ville være flere, men derimod færre, som ikke ville have mulighed for at kunne betale huslejen. Men så er antallet af tvangsudsættelser desværre steget stødt år for år, lige siden VK-regeringen kom til magten. Holder tendensen i antallet af udsættelser fra første halvår af 2008, så er antallet af tvangsudsættelser næsten fordoblet på bare 4 år, fra 2004 til 2008. I 2008 nærmer tallet sig 4.000 tvangsudsættelser.

Det er derfor positivt, at vi under satsforhandlingerne fik afsat midler og aftalt tiltag, som har til formål at forhindre udsættelse af lejere som følge af manglende betaling af husleje. Der er afsat midler frem til 2012, og effekten af ordningen skal undersøges i 2010. Velfærdsministeriet vil årligt følge udviklingen i Domstolsstyrelsens offentliggørelse af fogedsager. Her vil jeg så lige bemærke, at Domstolsstyrelsen efter mine oplysninger går over til halvårige opgørelser, og derfor ville det være ønskeligt, hvis Velfærdsministeriet også følger op hvert halve år.

Spørgsmålet er så, om det her lovforslag løser problemet for de mennesker, som ender i den ulykkelige situation at stå over for at blive tvangsudsat. Nej, det gør det desværre ikke. Lovforslaget løser udelukkende det problem, at familier eller enlige, der ikke har betalt husleje til tiden, får længere frister til at bringe betalingen i orden. Derudover er der en række andre tiltag, der skal hjælpe med at bringe lejere i stand til at betale deres husleje fremover.

Billedlig talt er nærværende lovforslag kun brandslukning af økonomiske problemer, når branden allerede har hærget i længere tid, og det udstiller jo velfærdsministerens borgerlige såkaldte velfærdspolitik, som har mere fokus på brandslukning og symptombehandling end på at skabe en solid og forebyggende velfærds politisk indsats, som vi Socialdemokrater er garanter for. For vi skal jo gå et skridt tilbage og se på, hvorfor folk og familier kommer i en situation, hvor de kan blive smidt ud af deres hjem. Når vi ved det, kan vi sætte konstruktivt og målrettet ind og forebygge, at familier kommer i den situation. SFI-undersøgelsen fra marts 2008 viser som forventet, at omkring 30 pct. af de tvangsudsatte lejere var kontanthjælpsmodtagere. Socialdemokraterne mener, at regeringen skulle tage fat ved nældens rod og fjerne kontanthjælpsloftet, starthjælpen og 450-timers-reglen i stedet for blot at symptombehandle.

Vi Socialdemokrater har allerede taget initiativ til at fjerne de ordninger, fordi de ikke virker, og fordi de bidrager til at øge uligheden i Danmark. Men regeringen og Dansk Folkeparti er tilsyneladende ligeglade med, at i øvrigt velfungerende familier med børn kommer i en situation, hvor de ikke har råd til at betale huslejen. Her synes jeg, man skal huske på, at det jo ikke kun er i den alleryderste situation, hvor huslejen ikke bliver betalt, at de her familier må lide under kontanthjælpsloftet, starthjælpen og 450-timers-reglen. Nej, det er en lang og nedbrydende proces, hvor familierne har meget, meget få penge til at betale de vigtigste udgifter til mad, tøj og andre daglige fornødenheder. Stille og roligt har familien ikke råd til det ene og det andet, og til sidst har de ikke mulighed for at betale huslejen. De tossedede ordninger skal afskaffes hurtigst muligt. Hvis vi afskaffede ordningerne nu i 2009, ville det betyde en reduktion i tvangsudsættelser på 30 pct., og det vil sige, at det var 1.000 familier, som ville undgå at blive tvangsudsat.

Afsluttende vil jeg sige, at jeg synes, at vi skal bemærke, at ordningen kun gælder for lejere i almene boliger og ikke i privatudlejning. Der er problemer forbundet med at udbrede ordningen til også at gælde private udlejningsejendomme, men vi skal tage fat på det, og derfor ser jeg frem til de undersøgelser, der skal laves i 2010, for at imødegå det her.

Lovforslaget er formuleret på baggrund af satsaftalen, så Socialdemokraterne kan støtte forslaget, og vi ser frem til udvalgsbehandlingen, hvor der er et par uklarheder, som bør præciseres.

Formanden:

Tak. Der er ønske om en kort bemærkning fra fru Louise Schack Elholm.

Louise Schack Elholm (V):

Hr. Thomas Jensen rejser debatten om kontanthjælp, og det synes jeg er meget interessant at ordføreren gør i den her sammenhæng.

I den undersøgelse, der er blevet foretaget af SFI, og som ordføreren ofte gerne selv bruger, er det helt klart konkluderet, at indkomstkilden ingen betydning har for, om en lejer bliver sat ud af sin bolig. Så hvorfor i alverden melder Socialdemokratiet ikke bare klart ud? Man er politisk imod kontanthjælpsloftet; det har ikke en disse at gøre med, om den har en betydning for, om en

lejer bliver sat ud. Den her pakke, vi har, og som man selv er med i, tager fat på de problemer, der rent faktisk er, og som SFI påpeger. Så vil Socialdemokraterne ikke bare melde klart ud, nemlig at man er imod kontanthjælpsloftet, og at det ikke er, fordi der som sådan er belæg for at påstå, at det er det, der er årsagen til det?

Kl. 10:21

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:21

Thomas Jensen (S):

Jeg er af den holdning, at enhver familie, der bliver tvangsudsat, er en familie for meget, og Venstres ordfører vil derfor også vide, hvis hun lige genlæser SFI-rapporten, at 30 pct. af de familier, der bliver udsat af deres bolig, rent faktisk er på kontanthjælp, og at det, hvis vi omregner det til et tal, som formentlig kommer til at foreligge her i løbet af foråret 2009, hvis vi ser på tallene for 2008, måske vil komme til at dreje sig om 1.000 familier, som nødvendigvis vil blive tvangsudsat. Og der vil jeg da spørge Venstres ordfører, om hun ikke synes, at det er lige i overkanten, at 1.000 familier kan blive tvangsudsat som følge af en dårlig kontanthjælpslov.

Kl. 10:22

Formanden:

Så er det fru Louise Schack Elholm.

Kl. 10:22

Louise Schack Elholm (V):

Kan ordføreren belyse over for mig, om kontanthjælpsmodtagere er den største gruppe, der bliver ramt af udsættelser, eller om der er en gruppe, der er større, f.eks. på 40 pct.?

Kl. 10:22

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:22

Thomas Jensen (S):

Der er en gruppe på 30 pct., som man med en enkel og let lovændring kan gå ind og forhindre bliver tvangsudsat: Det er kontanthjælpsmodtagere. Derudover er der en gruppe på 40 pct., folk, der er inde på arbejdsmarkedet, som også bliver udsat. Men hvordan vil man gå ind og regulere det med et enkelt snuhtag? Næ, det kan man ikke.

Vi kan her – med en enkelt lovændring – gå ind og forhindre, at der er 1.000 familier, der bliver tvangsudsat hvert år, og det synes jeg også Venstre skulle se på, hvis man virkelig vil føre en forebyggende socialpolitik i Danmark.

Kl. 10:23

Formanden:

Der er yderligere et ønske om en kort bemærkning fra fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 10:23

Ellen Trane Nørby (V):

Ja tak. Jeg er da glad for, at den socialdemokratiske ordfører nu erkender, at udsættelser ikke kun er noget, som kan henføres til folk, der er på overførselsindkomster, men at 40 pct. sådan set er mennesker, der er i arbejde. Derfor vil jeg høre, om den socialdemokratiske ordfører virkelig vil fastholde, at det er kontanthjælpsloftet, der er det største problem, når vi taler om udsættelser af mennesker i det her land.

Kl. 10:23

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:23

Thomas Jensen (S):

Ja, den socialdemokratiske ordfører vil fastholde, at hvis man ser på et forslag til en ændring, der kan gøre, at en stor del af de folk, der bliver tvangsudsat, ikke bliver det, så er det kontanthjælpsloftet, ja.

Kl. 10:24

Formanden:

Fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 10:24

Ellen Trane Nørby (V):

Det er meget interessant, at den socialdemokratiske ordfører siger det, når vi har en SFI-rapport fra sidste år, som netop viser, at det i højere grad er et stort forbrug, en høj gæld, forkert låneoptagning, at det i det hele taget er en dårlig bevidsthed om, hvordan en privatøkonomi skrues sammen, som meget ofte fører til, at mennesker desværre bliver sat ud af deres boliger. Der synes jeg jo nok, at det er temmelig forenkelt, at den socialdemokratiske ordfører bliver ved med at fastholde, at det er kontanthjælpsloftet, der fører til udsættelser, når vi ved, at 40 pct. faktisk er på arbejdsmarkedet.

Jeg vil derfor høre, om den socialdemokratiske ordfører på den baggrund heller ikke støtter op bag regeringens mange initiativer for netop at sikre en frivillig gældsrådgivning til familierne, så vi sikrer, at der egentlig kommer fokus på, hvordan man anvender sine penge, i stedet for at tingene skrider, som vi jo kan se i SFI-rapporten er tilfældet.

Kl. 10:24

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:25

Thomas Jensen (S):

Som fru Ellen Trane Nørby nok har bemærket, bakker Socialdemokratiet selvfølgelig op bag det her lovforslag. Det er en del af satspuljeforliget. Men jeg vil godt gentage:

Skal man årligt gå ind og løfte 1.000 familier ud af en tvangsudsættelse, forhindre, at folk bliver sat på gaden, bliver smidt ud af deres bolig, er der én ordning, vi kan gå ind og ændre på, og det er kontanthjælpsloftet. Vi kan sikre, at de her familier ikke kommer i den situation.

Jeg kan så høre, at Venstre ikke vil være med til at forebygge, at de her mennesker bliver sat på gaden. Venstre vil hellere kun fokusere på, at vi skal tage fat i de her familier, når skaden faktisk er sket, når de økonomisk er kommet så langt ud, når de har levet i fattigdom i længere tid og er kommet dertil, at de ikke længere kan betale deres husleje. Så er det først, at Venstre vil gå ind og lave noget symptombehandling. Hvorfor ikke gå ind meget tidligt i processen og se på, hvad det er, der gør, at de her folk ikke kan betale deres husleje? Det er kontanthjælpsloftet, og det må Venstre bare erkende.

Kl. 10:25

Formanden:

Så er det hr. Karsten Lauritzen for en kort bemærkning.

Kl. 10:25

Karsten Lauritzen (V):

Jeg vil sige til ordføreren for Socialdemokraterne, at det jo ikke er Venstres politik, der er noget i vejen med. Det er Socialdemokraternes, for der er simpelt hen ikke sammenhæng i det, som Socialdemokraternes ordfører for det her lovforslag siger. Ordføreren sagde, sådan som jeg hørte det, og nu kan vi jo få det gentaget, at det største problem er kontanthjælpsloftet.

Men faktum er jo, og det har vi jo også hørt ordføreren bekræfte – jeg ved ikke, om det var en fejl, at ordføreren kom til at bekræfte det – at ifølge Socialforskningsinstituttet og deres undersøgelse er 40 pct. af dem, som bliver udsat, ude på arbejdsmarkedet, og det vil sige, at det så er personer, som ikke kan finde ud af at forvalte deres privatøkonomi. Det er den største gruppe af dem, som bliver udsat, og dermed er det største problem så, at der er en del mennesker, som ikke kan finde ud af at forvalte deres privatøkonomi, og altså ikke kontanthjælpsloftet, som er en mindre årsag. Er det korrekt opfattet?

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:26

Kl. 10:28

Thomas Jensen (S):

Jeg kan forstå, at man i den yngre del af Venstres folketingsgruppe har holdt studiekreds om SFI-rapporten, og derfor overrasker det mig, at man ikke er kommet frem til en større erkendelse af, at hvis man virkelig vil forebygge, at folk bliver tvangsudsat, er der ét enkelt område, hvor man kan gå ind og regulere en lov og sørge for, at 30 pct. af dem, der bliver tvangsudsat, ikke bliver tvangsudsat. Det er ved at gå ind og regulere kontanthjælpsloven. Så enkelt er det.

Kl. 10:27

Kl. 10:28

Formanden:

Så er det hr. Karsten Lauritzen for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 10:27

Karsten Lauritzen (V):

Jeg kan så forstå, at der er en indrømmelse fra Socialdemokraternes ordfører på det her område, nemlig at ordføreren jo ikke har ret, når han siger, at det største problem er kontanthjælpsloftet. Det største problem er ikke kontanthjælpsloftet, det er jeg glad for at ordføreren lige har indrømmet, og det vil jeg bare kvittere for. Det største problem er altså, at der er 40 pct., som ikke kan finde ud af at forvalte deres privatøkonomi, og det er jo nu engang de her 40 pct.s egen skyld og altså ikke statens ansvar og statens problem. Derfor sker der så en tvangsudsættelse af dem. Det er den største gruppe og den største enkeltstående årsag, og det var jeg glad for at ordføreren bekræftede. Tak.

Kl. 10:27

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:27

Thomas Jensen (S):

Jeg tror, at hr. Karsten Lauritzen måske er nået dertil, hvor han har brug for et høreapparat. Jeg har ikke sagt, at det største problem er kontanthjælpen. Jeg har sagt, at der, hvor man kan gå ind og regulere for den største gruppe, som bliver sat ud, sådan at de ikke bliver tvangsudsat af deres bolig, er kontanthjælpen. Det er det, jeg har sagt. Jeg har kommenteret SFI-rapporten, men jeg siger, at det er ved at regulere kontanthjælpen, man kan sørge for, at 1.000 familier ikke hvert år bliver sat ud. Så enkelt er det.

Formanden:

Så er det hr. Torsten Schack Pedersen for en kort bemærkning.

Kl. 10:28

Torsten Schack Pedersen (V):

Det er en lidt besynderlig form for argumentation, som den socialdemokratiske boligordfører må opfinde til lejligheden, for det virker, som om at man, hvis man er omfattet af kontanthjælpsloftet, nærmest helt automatisk ryger ud af sin lejlighed. Der er jo altså også folk, der er omfattet af kontanthjælpsloftet, som ikke bliver sat ud af deres lejlighed, fordi de har styr på deres økonomi.

Når hr. Thomas Jensen siger, at hvis bare man fjerner kontanthjælpsloftet, så ville alle dem, der modtager kontanthjælp og bliver sat ud, ikke blive sat ud. Det passer jo ikke med, at vi oplever, at den største del af dem, der bliver sat ud, er folk, der er på arbejdsmarkedet. Det vidner jo om, at det i høj grad er personer, der har problemer med at styre deres økonomi. Det er sådan set også det, SFI-rapporten siger, altså at der er problemer med for stor gæld og med at sørge for, at de beløb, der kommer ind hver måned, altså også afspejler sig i ens forbrug.

Så vil hr. Thomas Jensen ikke indrømme, at det her bare er endnu en anledning for Socialdemokratiet til at fremhæve sin modstand mod kontanthjælpsloftet, mere end at det er en reel årsag i forbindelse med det problem, vi behandler?

Kl. 10:29

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:29

Thomas Jensen (S):

Nu, hvor jeg allerede har bemærket, at der vist er studiekredse om SFI-rapporter i Venstres gruppe, vil jeg henlede opmærksomheden på en anden SFI-rapport, nemlig den, der omhandler, hvorvidt kontanthjælpsloftet virker. Den synes jeg at man skulle tage at læse.

Hvad er formålet med kontanthjælpsloftet? Er det at bringe folk i arbejde? Ja, men det virker så heller ikke. Så der er mange gode argumenter for at gå ind og fjerne kontanthjælpsloftet, og det kunne man måske tage op i studiekredsen i Venstres folketingsgruppe.

Derudover vil jeg gentage: Jeg har ikke bekræftet, at kontanthjælpsloftet er den største årsag. Jeg har sagt, at kontanthjælpsloftet er den enkeltlovgivning, man kan gå hen og regulere

på og dermed sørge for, at rigtig mange mennesker – mange børnefamilier, mange skæbner – ikke vil blive tvangsudsat hvert år.

Kl. 10:30

Formanden:

Hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 10:30

Torsten Schack Pedersen (V):

Det kunne være, hr. Thomas Jensen skulle lade sig inspirere og drøfte problemstillingen med nogle af sine gruppekolleger. Det kunne jo være, at det kunne øge forståelsesniveauet her.

Jeg er jo nødt til at sige, at det bare er en gentagelse af, at Socialdemokratiet ikke bryder sig om, at det skal kunne betale sig at arbejde. Socialdemokratiet mener, at det er et fornuftigt system, hvor man, hvis man er et ægtepar på kontanthjælp, skal ind at tjene 27.000 kr. om måneden, for at det skal kunne betale sig at komme i arbejde. Det er det, hr. Thomas Jensen mener at vi skal tilbage til.

Mener hr. Thomas Jensen virkelig ikke, at den bedste socialpolitiske foranstaltning, vi gør, er, at folk kommer i arbejde? Det gør vi jo altså ved, at det kan betale sig at arbejde, og det må da være det, der er det ultimative udgangspunkt for folk på kontanthjælp. Men hr. Thomas Jensen forsvarer altså en ordning, der vel entydigt gør det mindre attraktivt at komme på arbejdsmarkedet og fastholder folk på kontanthjælp. Det burde da være et oplagt tema for en socialdemokratisk studiekreds at analysere det paradoks.

Kl. 10:31

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:31

Thomas Jensen (S):

Nu er jeg rimelig overbevist om, at forståelsesrammen i Venstres studiekreds om kontanthjælpsloftet sådan er mere ideologisk, end at den ser på, hvordan det virkelig forholder sig ude i virkeligheden. SFI-rapporten dokumenterer, at kontanthjælpsloftet ikke virker. Med andre ord: Den får ikke folk i arbejde.

Socialdemokraterne vil gerne have, at folk kommer i arbejde. Hvis man virkelig vil have folk i arbejde i Danmark, så har nogle af de her folk, der er på kontanthjælp, måske behov for en lidt anden indsats for at komme ind på arbejdsmarkedet. Og derfor synes jeg også bare, at man skal se på, hvad konsekvensen af kontanthjælpsloftet er: Det virker ikke, det får ikke folk i arbejde, og det holder folk nede i fattigdom.

Det er med andre ord en af de ordninger, der socialpolitisk er med til at holde folk fast i fattigdom, og jeg tror ikke på, at det får folk i arbejde, at man holder dem fast i fattigdom. Jeg tror, at det dag for dag bringer folk længere og længere væk fra arbejdsmarkedet, og derfor er kontanthjælpsloftet en rigtig, rigtig dårlig løsning, hvis man virkelig gerne vil have folk i arbejde.

Kl. 10:32

Formanden:

Så er det hr. Knud Kristensen for en kort bemærkning.

Kl. 10:32

Knud Kristensen (KF):

Jeg synes, at hr. Thomas Jensen virkelig kritiserede lovforslaget meget inderligt, og det synes jeg i og for sig ikke er rimeligt. Hr. Thomas Jensen kører meget omkring det med kontanthjælp osv. Er hr. Thomas Jensen ikke enig i, at uanset hvordan man er bemidlet, handler det om, at man lejer en lejlighed, der passer til ens egen økonomi? Er det ikke det, der er omdrejningspunktet? Jeg synes, der ligger mange gode elementer i lovforslaget her om, hvordan man netop kan hjælpe den enkelte til at få den lejlighed, som passer til den pågældendes økonomi. Er det ikke hr. Thomas Jensens indstilling, at det må være den enkeltes ansvar?

Kl. 10:33

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:33

Thomas Jensen (S):

Hvis den konservative ordfører fulgte med i min ordførertale, vil han også vide, at Socialdemokratiet støtter lovforslaget – det er en del af satspuljen. Det, jeg går ind og kritiserer, er, at lovforslaget ikke tager fat om nældens rod, nemlig at se på, hvorfor det egentlig er, at folk kommer i den uheldige situation, at de bliver tvangsudsat af deres bolig. Og der påpeger jeg, at der er nogle socialpolitiske ting omkring kontanthjælpsloftet, som gør, at der er alt, alt for mange, som kommer i den her situation. Og det er det, jeg er inde at tage fat om for ligesom at skabe en debat, der gør, at vi måske fremadrettet kan komme til at føre en forebyggende politik i Danmark, der ikke bringer folk i den her situation.

Derudover vil jeg sige, at folk selvfølgelig skal betale deres husleje, sådan er det, men man kan også presse folk så langt ud økonomisk, at de simpelt hen stille og roligt ikke har økonomi til at betale deres husleje. Det kan man gå ind og

regulere ved at ændre på kontanthjælpsloftet, og det synes jeg ville være en rigtig god idé at gøre. Vi har fremsat forslag om det i forbindelse med finansloven – i et ændringsforslag – men det blev ikke vedtaget, fordi Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti ikke bakkede op om det.

Kl. 10:34

Formanden:

Hr. Knud Kristensen.

Kl. 10:34

Knud Kristensen (KF):

Jeg hørte udmærket hr. Thomas Jensens ordførertale. Af ordførertalen fremgik det faktisk også, at hr. Thomas Jensen og Socialdemokratiet kun støtter lovforslaget, fordi man er med i satspuljeforliget. Er det virkelig korrekt forstået? Det vil jeg gerne have at hr. Thomas Jensen lige underbygger.

Kl. 10:34

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:34

Thomas Jensen (S):

Nej, det er ikke korrekt forstået. Vi støtter forslaget, fordi det trods alt går ind og giver nogle bedre fremtidsudsigter for de folk, der er kommet i den situation, at de står over for en tvangsudsættelse. Man kan med andre ord sørge for, at der er nogle, der ikke ender med at blive tvangsudsat, og det er selvfølgelig positivt, ingen tvivl om det. Men vi skal gå skridtet tilbage og se på, hvorfor folk bliver tvangsudsat, og der har vi jo i længere tid diskuteret kontanthjælpsloftet. Det er ét område at gå ind på. Der er også starthjælpen, der er 450-timers-reglen, der er flere steder, vi kan gå ind og sørge for, at folk ikke bliver tvangsudsat eller kommer i den situation, hvor de ikke kan betale deres husleje og derfor skal tvangsudsættes. Det synes jeg vi skal tage fat på, og det håber jeg også at Det Konservative Folkeparti en dag vil være med til.

Kl. 10:35

Formanden:

Tak til hr. Thomas Jensen. Der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger – jo, det har fru Özlem Sara Cekic (*formanden udtaler »Cekic« med »s«*), som så får ordet for en kort bemærkning. Og så vil jeg lige bede ordføreren blive stående, så han også får mulighed for at svare. Værsgo.

Kl. 10:35

Özlem Sara Cekic (SF):

Tak, jeg hedder Cekic (*taleren udtaler det med »tj«*) til efternavn.

Altså, der er jo tradition for, at den blå blok altid tager rapporter med, men tit er det jo sådan, at de glemmer at læse rigtigt. Så jeg vil bare lige læse op og høre, om ordføreren vil bekræfte, at ordføreren også har læst de ting, som står her.

Jeg læser op fra side 11 i SFI's rapport »Hvorfor lejere bliver sat ud af deres bolig«:

»Der er dog en overrepræsentation af lejere, der modtager kontanthjælp«. På side 21 står der: »Endelig er kontanthjælpsmodtagere en særligt sårbar gruppe. De er både overrepræsenterede blandt udsatte lejere og har en lavere indkomst end lejere generelt.«

Kl. 10:36

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:36

Thomas Jensen (S):

Ja, jeg er selvfølgelig enig i det, der bliver læst op, og det viser jo med al tydelighed, at hvis man laver en tværpolitisk studiekreds, vil det måske gå op for selv Venstres ordfører og de øvrige medlemmer af Venstres gruppe, som er i Folketingssalen i dag, at det rent faktisk er omkring kontanthjælpsloftet, vi kan gå ind og ændre på de her tvangsudsættelser. Så jeg siger tak til SF's ordfører og vil bide mig fast i, at vi kan gå ind og skabe en bedre hverdag for folk, som har problemer med at betale huslejen, hvis ellers der er en vilje og et hjerte hos Venstres folketingsgruppe.

Kl. 10:36

Formanden:

Der er ikke flere korte bemærkninger. Tak til hr. Thomas Jensen. Og så er det fru Anita Knakkegaard.

Kl. 10:37

(Ordfører)

Anita Knakkegaard (DF):

Formålet med lovforslaget er at forhindre de mange udsættelser af lejere fra deres bolig på grund af manglende betaling af husleje, hvilket vi i Dansk Folkeparti selvfølgelig er enige i er ønskeligt. Forslaget er en udmøntning af satspuljeaftalen for 2009, og baggrunden har været en SFI rapport, hvoraf det fremgår, at knap 2.600 lejere blev udsat af deres bolig i 2006.

Den indsats, der skal gøres, skal ifølge satspuljeaftalen for 2009 og ordførerne på det sociale område ske på følgende områder:

Almene boligorganisationer forpligtes til at underrette kommunen, når en sag om huslejere-stancer oversendes til fogedretten; en forlængelse af lejelovgivningens påkravsfrist fra 3 dage til

14 dage; tidligere vurderingspligt for kommuner ved udsættelsessager; udvidelse af mulighederne for flyttehjælp til lejere, der flytter fra en dyr til en billigere bolig; mulighed for nyt beboerindskudslån trods uafviklet tidligere beboerindskudslån; vejledning af kommunerne i at bruge diverse eksisterende og nye værktøjer, der kan hjælpe udsættelsestruede lejere. Herforuden har ministeren indsat en ændring af påkravsgebyret.

Kommunen får mulighed for at gribe ind, ved at de almene boligorganisationer underretter kommunen i sager om udsættelse, og kommunalbestyrelsen forpligtes til at foretage en helhedsvurdering af behovet for hjælp. Hvis borge- ren ikke er berettiget til at få hjælp fra kommunen, skal afgørelsen træffes senest 14 dage efter boligorganisationens underretning, hvilket for Dansk Folkeparti er betryggende.

Med forslaget justeres kriteriet for tildeling af flyttehjælp, så der kan gives flyttehjælp i situationer, hvor der flyttes fra en forholdsvis dyr bolig til en bolig med en husleje, der bedre passer til lejerens eller familiens indkomst. Den samme begrundelse gør sig gældende, hvor der ydes et nyt beboerindskudslån, selv om husstanden har uindfriet gæld fra tidligere beboerindskudslån. Så det er alt i alt gode tiltag, som Dansk Folkeparti kan tilslutte sig.

Men med hensyn til en forlængelse af lejelovgivningens påkravsfrister fra 3 til 14 dage har vi svært ved at tilslutte os, efter at vi har læst høringsvarene – det vil jeg komme ind på lidt senere. I 2005 blev der nemlig nedsat et udvalg bestående af bl.a. lejer- og udlejerorganisationer, der skulle se på en forenkling af hele lejeloven. Udvalget kom med et forslag til ændring af lejeloven i slutningen af oktober 2008, og disse ændringer skal selvfølgelig ses som en samlet løsning. Organisationerne blev ifølge Ejendomsforeningen Danmarks hørings svar enig om, at påkravsfristen i lejelovens § 93, stk. 2 forlænges fra de nuværende 3 dage til 7 dage, mod at det nuværende påkravsgebyr på 129 kr. plus 2 pct. af det skyldige beløb over 1.000 kr. forhøjes til et nyt påkravsgebyr på 2 pct. af det skyldige beløb, dog minimum 300 kr.

Af høringsvaret fra Boligselskabernes Landsforening fremgår det klart, at de 14 dage skal forkortes til 1 uge eller maksimalt 10 dage. Dansk Folkeparti mener, at den forlængede frist fra 3 til 14 dage kan få mange til at glemme, at de ikke har betalt husleje, og bruge pengene på andre ting, og SFI-rapporten angiver netop, at

tre ud af fire udsættelser af lejere skyldes disses manglende evne til at administrere deres økonomi. Vi kan frygte, at der bliver endnu flere udsættelsessager, hvis påkravsfristen bliver 14 dage. De private udlejere får for det meste et depositum på 3 måneders husleje plus en måneds forudbetalt husleje.

Når fogedretten sætter lejere ud, har mange lejere brugt hele depositummet til husleje, så der ingen penge vil være til renovering af lejligheden, og så udlejeren mister depositummet, og da lejligheden skal renoveres med maling m.v., vil der gå endnu en måned med renovering, så tabet for de private udlejere vil blive omkring 25.000 kr., bl.a. på grund af den lange ventetid i fogedretten.

Som det fremgår af BL's hørings svar, vil det samme ske med beboerindskuddet. Beboerindskuddet vil for de nye lejligheder udgøre omkring 25.000 kr. Også her bliver der tale om en ekstra måneds mistet husleje, hvis påkravsfristen ændres til 14 dage. Her er det ikke udlejer, der betaler, men det er lejerne i det almene boligbyggeri, man pålægger at betale de udgifter. Vi har derfor svært ved at stemme for forslaget i sin helhed og ønsker, at velfærdsministeren stiller ændringsforslag i enighed med de partier, der er med i satspuljeforliget. Så umiddelbart vil jeg gerne have, at vi kigger på det i udvalgsarbejdet, da jeg selvfølgelig mener, at man er nødt til at se på de hørings svar, der er givet bl.a. fra BL.

Kl. 10:42

Formanden:

Tak. Der er ønske om en kort bemærkning fra hr. Frank Aaen.

Kl. 10:42

Frank Aaen (EL):

Det er bare et spørgsmål om, hvordan Dansk Folkeparti har det med finansieringen af det her forslag. For finansieringen af det her forslag, som i alt væsentligt er fornuftig, er jo penge taget fra landets pensionister, fra landets arbejdsløse, fra de syge, fra kontanthjælpsmodtagere, fra alle dem, der har allermindst at leve for. Er det ikke en underlig ting, at noget, der skal lappes på økonomiske problemer for familier, skal finansieres ved, at man tager penge fra præcis de samme familier?

Kl. 10:42

Formanden:

Ordføreren.

Anita Knakkegaard (DF):

Hr. Frank Aaen ved jo godt, at vi har svært ved det. Jeg kan jo se, at de 16 mio. kr., der bruges her, bruges som DUT-midler til kommunerne. Jeg vil sige, at det har jeg det også lidt svært med, og det har vi også i Dansk Folkeparti. Men hr. Frank Aaen ved jo, hvad vores indstilling er.

Kl. 10:42

Kl. 10:43

Formanden:

Hr. Frank Aaen.

Kl. 10:43

Frank Aaen (EL):

Det hørte vi jo ikke noget om i ordførertalen. Jeg synes jo, det er mærkeligt, at hvis man påstår, at man er et socialt parti og vil gøre noget for de dårligst stillede i samfundet, så bliver man ved med år efter år at være med i et system, der udløser pensionerne til folkepensionister, til efterlønnere, til dem, der er på førtidspension, til arbejdsløse og syge.

Altså, hvordan kan Dansk Folkeparti på den ene side sige, at man gør noget og gerne vil gøre noget for de svage i samfundet og så på den anden side blive ved med at være en del af et system, der systematisk tager fra de svageste i samfundet og øger uligheden i samfundet?

Kl. 10:43

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:43

Anita Knakkegaard (DF):

Som hr. Frank Aaen ved, har Dansk Folkeparti tidligere stået uden for satspuljen og set, hvad de andre brugte pengene til. Vi valgte så at være med i satspuljen og medbestemmende over, hvad midlerne skulle bruges til. I det her tilfælde er der en del af dem, der bliver brugt til at hjælpe udsættelsestruede lejere. Det er vi sådan set tilfredse med.

Kl. 10:44

Formanden:

Tak. Der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger. Tak til fru Anita Knakkegaard. Næste ordfører er fru Özlem Sara Cekiç.

Kl. 10:44

(Ordfører)**Özlem Sara Cekiç (SF):**

Jeg vil starte med at fortælle om en kvinde, jeg mødte, da jeg blev socialordfører. Hun kontaktede mig. Hun havde kæmpe problemer. Hun led af angst, og det havde hun gjort i 13 år. Hendes mand var død i en trafikulykke, og hun havde to børn, som hun var alene med. Hun var ramt af

loftet over kontanthjælp. Det, som var sket, var, at hendes elregning var steget med 200 kr., så hun havde valgt mellem at betale sin elregning eller huslejen i maj måned. Hun valgte elregningen. I juni havde hun valgt mellem at betale sin husleje og mad til børnene, og hun sagde, at hun havde valgt maden. I juli blev hun sat på gaden.

I dag sms'er jeg tit med hende, og hun ved også godt, at det her forslag er på i dag, så jeg har lovet hende, at jeg vil stille nogle spørgsmål til jer, som synes, at det her virkelig er meget forebyggende og et hurraforslag.

Hun bor på et krisehjem sammen med et af børnene, der er ikke plads til det andet. Det andet bor et andet sted. Muligvis får hun tilbudt en lejlighed, og med stor sandsynlighed – som hun selv siger – kommer hun nok ikke til at betale huslejen efter 3 måneder, fordi hun simpelt hen ikke har råd til det.

Jeg vil gerne starte med at sige, at det her projekt, det her forslag, er et lappeløsningsprojekt. Det sagde vi også til ministeren under satspuljeforhandlingerne. Det gør ikke noget reelt for de mennesker, som ikke kan betale deres husleje, fordi de har en økonomi, der gør, at de simpelt hen ikke kan skrabe de penge sammen. Der er det klart at jeg ikke snakker om direktøren, der bliver skilt fra sin kone, har en svær periode, kommer til at drikke lidt for meget og bliver hjemløs. Jeg snakker om de 30 pct. af lejerne, som har en kontanthjælpsbaggrund – de er overrepræsenteret – som har en økonomi efter at være ramt af loftet over kontanthjælp, som får starthjælp eller er ramt af 300-timers-reglen, der gør, at de ikke har mulighed for at betale deres husleje.

Derfor så vi jo selvfølgelig gerne fra SF's side, at man gik ind og lavede forebyggende arbejde. Man forebyggede, at folk blev sat på gaden, fordi de ikke havde økonomi til at betale. SFI-rapporten, som jeg selvfølgelig har husket at tage med – de borgerlige sidder sikkert også og bladrer i diverse sider i den – siger jo også, at en fjerdedel af dem, der bliver sat på gaden, stadig er hjemløse, efter at der er gået et år. Bemærk venligst, at mange af dem har en social slagside og en etnisk slagside. Det er de mennesker, som har rigtig svært ved at komme tilbage til livet.

Alt i alt er forslaget et lille skridt i den rigtige retning, og vi støtter det jo, selv om det kun er små skridt i den rigtige retning, fordi der ikke er et andet flertal.

Jeg vil gerne afslutningsvis sige, at det selvfølgelig er enormt beklageligt, at vi har en

satspulje, som bliver finansieret af folk på overførselsindkomster. Der så vi gerne fra SF's side, at det ikke var kontanthjælpsmodtagere og førtidspensionister, de allerfattigste, der skulle betale for, at vi skal tage vare på de mest udsatte grupper i Danmark, men at det var energifgifterne og os alle sammen, der var med til at skabe en solidarisk finansiering af satspuljen.

Så regner jeg med, at det vil vælte ind med spørgsmål. Jeg er færdig, hr. formand.

Kl. 10:47

Formanden:

Tak. Der er ønske om en kort bemærkning fra fru Louise Schack Elholm.

Kl. 10:47

Louise Schack Elholm (V):

Tidligere brugte ordføreren det at læse noget op fra rapporten og så få det konfirmeret, og jeg vil nu bruge den samme tilgang. På side 11 under en gennemgang af rapporten, står der:

»Indkomstkilden har ikke betydning for, om en lejer bliver sat ud af sin bolig.«

Kan ordføreren bekræfte, at det er det, der står i den her rapportes konklusion?

Kl. 10:48

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:48

Özlem Sara Cekic (SF):

Det har jeg ikke nogen problemer med. Jeg læser bare videre efter den sætning, som fru Louise Schack Elholm læste, og der står:

»Der er dog en overrepræsentation af lejere, der modtager kontanthjælp, idet ca. 30 pct. er kontanthjælpsmodtagere, mens andelen af kontanthjælpsmodtagere blandt lejere generelt er 5 pct.«

Lad os dog lade være med at lave det, vi laver. Det er simpelt hen så usmageligt, at den ene slår ned på en sætning, og den anden på en anden sætning. Det her handler om mennesker. Det her handler om mennesker, der kræver, at der er ansvarlige politikere herfra, som tager deres problemer alvorligt, og som gør noget for at løse dem. Der er 2.500 husstande, der er blevet sat på gaden alene siden sidste år. Vi snakker her om husstande, og det vil sige, at det drejer sig om langt flere mennesker. I P1 sagde man jo, at det svarede til 100 mennesker om dagen. Kan det virkelig passe, at vi skal bruge taletiden her til at slå om den ene eller den anden sætning? Vi snakker om mennesker, vi snakker om børn, som ikke har de samme muligheder som os.

Kl. 10:49

Formanden:

Ja, og der er igen en kort bemærkning fra fru Louise Schack Elholm.

Kl. 10:49

Louise Schack Elholm (V):

Jamen jeg synes, det er fint, at vi gennemgår hele resumeet. Vi kan også fortsætte:

»Den største gruppe blandt udsatte lejere udgøres af lønmodtagere; næsten 40 pct. af de udsatte lejere er lønmodtagere.

Ud over, at lav indkomst kendetegner udsatte lejere, er de også kendetegnet ved en høj gældsakkumulering.«

Kan ordføreren bekræfte over for mig, at tre fjerdedele af alle udsætninger sker på grund af en dårlig økonomi, og at det, vi går ind og kigger på her i forbindelse med den her satspuljeaftale, netop er at prøve at hjælpe dem med at blive bedre til at administrere deres økonomi? For det er der, de rent faktisk har problemet.

Endelig vil jeg gerne høre, om ordføreren kan fortælle mig, om SF rent faktisk vil støtte op om den satspuljeaftale, de har været med til at indgå, for ud fra den ordførertale, der blev holdt, kunne man godt forledes til at tro, at SF ikke kan bakke op om den aftale, de selv har været med til at indgå. Det ved jeg ikke om er en ny politik, de nu fører, men det vil jeg bare gerne lige bekræftet.

Kl. 10:50

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:50

Özlem Sara Cekic (SF):

Altså, jeg gentager gerne. Gentagelse fremmer forståelsen, siger man hos Nokia. Vi sagde jo, at små skridt er bedre end ingen skridt, og da det her er et lille skridt, siger vi selvfølgelig ja til aftalen. Vi sidder selv med ved det her forlig. Jeg sagde jo også til ministeren under forhandlingerne, at det er og bliver et lappeløsningsprojekt, for det gør ikke noget reelt ved det problem, at der er en gruppe af mennesker, der ikke har økonomien i orden, og at det er dem, der bliver sat på gaden. Og der er mange af dem, som efter et år stadig væk ikke har den tilstrækkelige indtægtskilde til at betale en lejlighed.

Der var også et andet spørgsmål, jeg rigtig gerne ville svare på. Jo, det var det her med, at den største gruppe er lønmodtagere. Det svarer jo meget godt til det antal lønmodtagere, der generelt er lejere, så der er ikke en overrepræsentation. Jeg synes, det er enormt vigtigt, at vi gør

noget ved, at der er en kæmpe overrepræsentation af kontanthjælpsmodtagere. Det burde da i det mindste skabe en lille smule barmhjertighed, også blandt Venstre, Konservative og DF. Det er den gruppe, vi skal gå ind og gøre en forskel for. Det er jo ikke nogen hemmelighed, at de borgerlige enormt gerne vil gøre noget for de ressourcestærke. Det har vi da altid vidst.

Kl. 10:51

Formanden:

Så er der en kort bemærkning fra hr. Thomas Jensen.

Kl. 10:51

Thomas Jensen (S):

Jeg sidder herovre på min plads og synes, at det er beskæmmende, som Venstres ordfører ikke kan finde ud af at læse sammenhængende op fra den her i SFI-rapport, så jeg vil lige læse et kort stykke op – det er godt nok blevet læst op tidligere, men nu kommer det her:

»Der er dog en overrepræsentation af lejere, der modtager kontanthjælp, idet cirka 30 pct. er kontanthjælpsmodtagere, mens andelen af kontanthjælpsmodtagere blandt lejere generelt er ca. 5 pct.«

Jeg vil derfor spørge SF's ordfører, om det ikke er korrekt, at hvis man skulle gå ind og ændre på én lov, der ville kunne sikre, at de 30 pct. ikke blev tvangsudsat, så var det kontanthjælpsloftet, man kunne gå ind og regulere på og således få hjulpet disse mennesker en gang for alle.

Kl. 10:51

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:52

Özlem Sara Cekic (SF):

Det er meget fedt, at du (*Formanden*: Hr. Thomas Jensen) – hr. Thomas Jensen, skal jeg huske at sige, og ikke du – og jeg sidder med samme rapport, for det står der også i min.

Det er rigtigt, at hvis vi gjorde noget ved de her fattigdomsydelser, som består af loftet over kontanthjælpen, starthjælpen og 300-timers-reglen, som oppositionen i øvrigt her i januar måned fremsætter et samlet forslag om at afskaffe, så ville vi da gøre en kæmpe forskel og forebygge, at de her mennesker blev sat på gaden, at deres børn blev isoleret, og at de selv blev marginaliseret fra det omkringliggende samfund. Ja, så ville det da være en forebyggende indsats og ikke en lappeløsning, som vi ser med det her forslag.

Formanden:

Tak. Der er ønske om en kort bemærkning fra fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 10:52

Kl. 10:52

Ellen Trane Nørby (V):

Tak. Nu er det jo åbenbart blevet sådan, at man skal læse hele SFI-rapporten op her i Folketingsalen, så derfor synes jeg da også, at vi skal have nogle af de andre relevante citater med. F.eks. står der på s. 11:

»Ud over, at lav indkomst kendetegner udsatte lejere, er de også kendetegnet ved en høj gældsakkumulering. Risikoen for, at lejere bliver sat ud af deres bolig, forstærkes markant, hvis de har en stor gæld. Blandt udsatte lejere vokser gælden hurtigere end for lejere generelt.«

I det her forslag, som jeg også går ud fra at SF støtter, for SF er jo en del af satspuljen, går vi jo netop ind og sikrer, at der bliver en bedre gældsrådgivning for familier, som er på nippet til at blive sat ud; vi går ind og tjekker deres privatøkonomi og kontrollerer, at de ikke har uhenigtsmæssige lån, sådan at vi kan sikre, at det her problem ikke opstår igen et halvt år efter, fordi privatøkonomien ikke er blevet bedre, fordi fordelingen af udgifter ikke har ændret sig.

Derfor vil jeg høre fra SF's ordfører, om det virkelig kan passe, at SF står her og siger, at det forslag, vi debatterer i dag, bare er en lappeløsning, som ikke betyder noget som helst.

Kl. 10:53

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:53

Özlem Sara Cekic (SF):

Ja, jeg siger, at det er en lappeløsning i forhold til de 30 pct., som bliver sat på gaden, fordi de ikke har økonomien til at betale.

Hvis man spørger Karina, som jeg nævnte her i starten af mit indlæg, som bor på et krisehjem i dag, så ville hun sige, at det har været rigtig, rigtig dyrt at være fattig. Sådan er det. Det er da rigtigt, at man da har gæld op til halsen, når man konstant ikke er i stand til at betale sine regninger, og der kommer gebyrer, og man får lov til at dele regningerne op, og så stiger gebyrerne yderligere.

Altså, sidste gang vi debatterede det her, sagde Dansk Folkepartis ordfører jo, at det er et spørgsmål om, hvorvidt man kan prioritere mellem cigaretter og ugeblade og at betale sine regninger. De her mennesker står ikke over for det valg, som ordføreren og jeg gør, om vi skal tage

til Thailand eller til Kina – de står med det valg, som jeg nævnte at Karina også stod med: Skal jeg betale min husleje, eller skal jeg betale min elregning? Det er det, der er virkeligheden for dem.

Kl. 10:54

Formanden:

Fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 10:54

Ellen Trane Nørby (V):

Ja, det er netop derfor, at det her lovforslag er rigtig, rigtig godt, for her går vi ind og kigger på de familier, og SFI-rapporten siger klart, at det er tre fjerdedele af de mennesker, der bliver udsat, som har problemer med at administrere deres privatøkonomi.

Her får de en håndsregning til at gå ind og få styr på, om der er gæld, der ligger uhensigtsmæssigt, om der er blevet optaget lån, hvor man betaler alt for meget i rente, om der er ydelser, der kunne ligge anderledes, om man kunne prioritere anderledes, om man kunne sikre sig, at man havde en bolig, der svarede bedre til det behov, man havde, i forhold til de udgifter, man havde til boligen. Det er jo netop det, det her lovforslag lægger op til.

Så som svar på det, SF's ordfører fremdrager om en person, der er kommet i klemme, er det her jo netop løsningen. Derfor kan jeg ikke forstå, at SF's ordfører gør sig til talsmand for at stå og nedgøre det her lovforslag, som sådan set går ind og hjælper netop den gruppe, som SF's ordfører har fremdraget her i dag.

Kl. 10:55

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:55

Özlem Sara Cekic (SF):

Altså, det er da utroligt at konkludere ud fra det, jeg har sagt, at det her lovforslag vil hjælpe sådan en som Carina, som er ramt af loftet over kontanthjælpen. Hun kan jo ikke få ekstra ydelser, når hun er ramt af det loft. Det ved ordføreren for Venstre bedre end jeg. Man kan da ikke dukke op i Socialforvaltningen og sige: Ved du hvad, nu falder sneen, og jeg skal have støvler til mine børn. Altså, det skal være et eller andet helt ekstraordinært. Det vil ikke ændre hendes økonomi. Og derfor synes jeg, det virkelig er bemærkelsesværdigt at sige, at det her forslag vil gøre en forskel for dem, der hører til de mest udsatte.

Jeg siger jo, at små skridt er bedre end ingen skridt. Det er derfor, vi støtter forslaget. Men det

er rigtigt, at hvis vi havde et flertal, som jeg håber vi får næste gang, så ville man jo ikke se sådan nogle lappeløsninger. Så ville vi da gå ind og forebygge, så folk ikke bliver sat på gaden i det hele taget.

Kl. 10:56

Formanden:

Så er der en kort bemærkning fra fru Anita Knakkegaard.

Kl. 10:56

Anita Knakkegaard (DF):

Jeg vil godt lige sige noget om det postulat, der kom før, om, at jeg som ordfører skulle have sagt noget om, at man bare kunne lade være med at bruge pengene til ugeblade og cigaretter. Det vil jeg godt lige have at ordføreren tager i sig igen, for det har jeg aldrig sagt.

Kl. 10:56

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:56

Özlem Sara Cekic (SF):

Jeg sagde, at det var socialordføreren for Dansk Folkeparti, hr. Christian H. Hansen, som sagde det, sidste gang vi debatterede det her. Han har i både radio og tv, ja, samtlige medier sagt, at det handlede om en prioritering mellem ugeblade og smøger, og at det var derfor, folk ikke var i stand til at betale deres regninger. Det er vi lodret uenige i, for de her menneskers største problem er ikke, om de skal købe ugebladet Alt for Damerne, deres største problem handler om, at de skal skaffe tre måltider sund mad til deres børn.

Kl. 10:57

Formanden:

Der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger. Tak til fru Özlem Sara Cekic. Og så er det hr. Knud Kristensen som ordfører.

Kl. 10:57

(Ordfører)

Knud Kristensen (KF):

Det er jo nok på nuværende tidspunkt svært at komme med ret meget nyt om lovforslaget, men alligevel synes jeg, at lovforslaget fortjener at få en velvillig og sober behandling, da det netop sætter fokus på de mange boliglejerne, som bliver sat ud af deres bolig; udgangspunktet i 2006 var jo ca. 2.600 udsættelser. Jeg synes, at velfærdsministeren fortjener ros for at have taget hånd om det her og for at have fremsat dette lovforslag, som netop tager vare på den problemstilling.

Der ligger mange, mange gode elementer i lovforslaget, for vi må jo nok erkende, at mange

af dem, som bliver sat ud af deres bolig, netop ikke har været i stand til at foretage en beregning af deres egen økonomi. Der er jo bl.a. mulighed for, at man kan henvende sig til kommunen og få en vejledning om den økonomi, der vil være til rådighed – huslejen er sådan, og de øvrige omkostninger er sådan og sådan. Det synes jeg er en fantastisk service at kunne give de af landets boliglejere, som har lyst til og behov for netop at få en sådan vejledning.

Der er ligeledes lagt op til, at man kan få flytthjælp, og der er også lagt op til, at man kan få yderligere et beboerindskudslån, selv om det viser sig, at det gamle beboerindskudslån ikke er tilbagebetalt. Jeg synes, der ligger mange, mange gode elementer i det her forslag, og det synes jeg bestemt at vi skal glæde os over, for uanset hvordan økonomien er, er det jo altafgørende, at man netop lejer en bolig, der passer til den økonomi, som er til rådighed.

Jeg vil meget rose det fremsatte lovforslag, og et underkendende udtryk som en lappeløsning vil jeg ikke på nogen måde bruge. Jeg mener, at det reelt er et fremadrettet lovforslag, som tager hånd om de problemstillinger, der er. Derfor kan Det Konservative Folkeparti fuldt og helt støtte lovforslaget.

Kl. 11:00

Formanden:

Tak. Der er ønsket om korte bemærkninger, og den første korte bemærkning er fra fru Özlem Sara Cekic.

Kl. 11:00

Özlem Sara Cekic (SF):

Nu hører jeg ordføreren sige, at det her ligefrem er et fantastisk forslag – altså det der med, at det er fantastisk, at man kan rådgive, og at man på den måde får løst nogle af problemerne – men lad os lige kigge ud i fremtiden. Betyder det så, at vi om et år – fordi man har lavet det her fantastiske forslag – ikke vil se 2.500 husstande blive sat på gaden? Kan ordføreren garantere, at det her forslag er nok til, at vi kan forebygge, at folk bliver hjemløse?

Kl. 11:00

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:00

Knud Kristensen (KF):

Nu er det jo et meget fantastisk spørgsmål, der bliver stillet her af ordføreren. Jeg gik ind i byggebranchen i stedet for at blive fremtidsforsker, og når vi nu har taget udgangspunkt i den pro-

blemstilling, vi har her, så synes jeg, at det meget beskriver, at der er blevet draget omsorg for, at vi kan forhindre de mange udsættelser netop med de parametre, der ligger i det lovforslag her. Hvordan det vil udvikle sig fremover er det klart at vi som politikere vil følge meget nøje og finde ud af, om det her er tilstrækkeligt, om det er det rigtige. Og sådan tror jeg for øvrigt det er med alle de lovforslag, der bliver fremlagt her på Christiansborg.

Kl. 11:01

Formanden:

Fru Özlem Sara Cekic.

Kl. 11:01

Özlem Sara Cekic (SF):

Tak fordi ordføreren synes, at det var et fantastisk spørgsmål. Det har vi jo ry for at komme med fra SF. Men det var desværre ikke et fantastisk svar, må jeg skuffe med at sige. Nu, hvor ordføreren siger, at det her er et fantastisk forslag og at vi nu virkelig kan skabe mirakler, så vil jeg ikke spørge, om vi skal følge det – det var ikke det, jeg spurgte om, for jeg ved godt, at vi skal følge alle love og se, hvad der sker om et år – men nu, hvor forslaget bliver betragtet som så fantastisk fra konservativ side, er det så nok til, at man kan forebygge, at 2.500 husstande bliver sat på gaden? Hvis ordføreren har mod til at sige nej, det er det ikke, hvad synes ordføreren så, der ekstra skal til, for at folk ikke bliver sat på gaden?

Kl. 11:02

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:02

Knud Kristensen (KF):

Det, der lå i mit tidligere svar, som ikke var så fantastisk, var ganske enkelt, at når vi kommer et år frem, så er jeg meget parat til, at vi netop analyserer, hvor meget det her egentlig har været en hjælp til at undgå de mange udsættelser, for jeg er meget enig i, at vi skal forsøge at få dem nedbragt til nul, så vidt det overhovedet er muligt. Men det kræver noget af såvel lejer som udlejer, og her er der lagt det element ind, at netop udlejer, boligorganisationerne, skal rette henvendelse til den enkelte kommune, så man på den måde netop får draget omsorg for problemet, for der er også boligtilskud og andre forskellige ting. Det er et spørgsmål om, at det bliver prioriteret på en homogen facon i forhold til den enkelte boliglejer.

Kl. 11:03

Formanden:

Så er det hr. Thomas Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 11:03

Thomas Jensen (S):

Det her lovforslag går ind og hjælper de folk, som er kommet i den ulykkelige situation, at de ikke kan betale deres husleje.

Derfor er mit korte og klare spørgsmål til hr. Knud Kristensen: Forebygger det her lovforslag, at folk ikke kan betale deres husleje? Forebygger det her lovforslag, at man kommer i huslejere-stance?

Kl. 11:03

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:03

Knud Kristensen (KF):

Det her lovforslag er med til at forebygge, at nogen kommer i den situation, at de skal sættes ud af deres lejlighed. Hvis de kommer i den situation, at de skal sættes ud af deres lejlighed, så har de den kommunale hjælp i beredskab til netop at være med til at løse opgaven, sådan at de bliver flyttet til en anden lejlighed. Og der ligger også det element i lovforslaget her, at man kan få hjælp til den flytning.

Kl. 11:04

Formanden:

Hr. Thomas Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 11:04

Thomas Jensen (S):

Som jeg hører hr. Knud Kristensens svar, lyder det næsten, som om hr. Knud Kristensen tror på, at alle problemer bliver løst, så snart det her lovforslag er vedtaget.

Tror hr. Knud Kristensen virkelig på, at vi i 2009 eller fra 2010, når loven for alvor er kommet til at virke, ikke vil have nogen tvangsudsættelser i Danmark? Går det her virkelig ind og løser problemet en gang for alle? Løser det problemet for de kontanthjælpsmodtagere, som bliver tvangsudsat? Vi har jo før hørt her i salen, at op til 30 pct. af de folk, der bliver tvangsudsat, er kontanthjælpsmodtagere. Tror hr. Knud Kristensen på, at det her lovforslag virkelig går ind og forebygger, at de folk bliver tvangsudsat af deres bolig?

Kl. 11:04

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:04

Knud Kristensen (KF):

Altså, det er nok sjældent at se, at et lovforslag, der bliver gennemført, løser alle problemer, at politikerne har været så fremsynede, at de har kunnet se de elementer, der netop kunne opstå i den sammenhæng.

Men til spørgsmålet her vil jeg sige, at hvis det viser sig, at alle, som har problemer med deres husleje og er udsætningstruede, netop også vil erkende de problemstillinger, så tror jeg på, at vi løser en stor del af det. Det her er jo ikke blot Folketingets problem og kommunernes problem, men den enkelte lejer er så sandelig også afhængig af og har også et ansvar for at løse sin egen opgave.

Kl. 11:05

Formanden:

Tak. Der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger. Tak til hr. Knud Kristensen. Så er det hr. Jørgen Poulsen som ordfører.

Kl. 11:06

(Ordfører)**Jørgen Poulsen (RV):**

I Det Radikale Venstre er vi glade for at kunne tilslutte os det her lovforslag. Det er nok muligt, at det ikke løser alle problemer, men vi ser det som et skridt i den rigtige retning, et skridt i retning af at få en mere rimelig beskyttelse af de lejere, som af en eller anden grund kommer i restance med deres husleje og dermed trues af at blive sat ud af deres hjem.

Forslaget om, at påkravsfristen forlænges fra 3 til 14 dage, håber vi naturligvis vil have den virkning, at unødige udsættelser kan undgås, og dermed synes vi også det er et gode for både lejeren og for samfundet.

Vi hilser det også velkommen, at regeringen ud over de konkrete tiltag, som sættes i værk, også forpligter sig til løbende at følge antallet af fogsedsager og i 2010 iværksætte en undersøgelse af effekten af de redskaber, som her tages i brug for at nedbringe antallet af udsættelser.

Ligeledes ser vi frem til, at man så også vil kunne undersøge, om den pligt, som almene boligselskaber får til at underrette kommunerne senest samtidig med, at de manglende huslejer overdrages til fogedretten, også kan komme til at omfatte private udlejere af større ejendomme.

Endelig finder vi det positivt, at man vil gøre noget for at udvide kendskabet til kommunernes særlige muligheder for at hjælpe udsætningstruede lejere.

Jeg vil også godt sige om det problem, som har været rejst af bl.a. fru Knakkegaard, med, at de 14 dage kan betyde en ekstra måneds husleje, at det synes jeg man må kunne få behandlet i udvalget, så man kan se, hvad der er op og ned i den sag.

Men vi er meget positive over for det her forslag.

Kl. 11:08

Formanden:

Tak til hr. Jørgen Poulsen. Den næste ordfører er hr. Frank Aaen.

Kl. 11:08

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Det er et lille forslag, som vi er positive over for. Men jeg vil altså også sige, at den måde, forslaget er finansieret på, mildest sagt er bizart. Det, at man giver en hjælp til folk, som er fattige, som er kommet ud i økonomiske problemer, som har det hårdt, med penge, som man har taget fra akkurat de samme folk, er da fuldstændig bizart: Først tager man penge fra mennesker, der ikke har ret meget at leve for, og når de så får problemer, bruger man nogle af de penge til at hjælpe de pågældende. Det er simpelt hen uforståeligt for mig, at der kan være et så massivt flertal i Folketinget fra SF og over til Dansk Folkeparti, som synes, at det er en god ordning, og at de kan stå her og være så glade for den. Vi har fået at vide, at det er et fantastisk forslag, at man først hugger penge fra dem, der har mindst, og så giver man nogle almisser til dem, der har mindst, for at hjælpe dem!

Jeg kan ikke forstå, at det ikke kan laves om. Jeg ved godt, at SF og Dansk Folkeparti siger, at de gerne vil lave det om, men det ændrer jo ikke ved, at partierne gladelig år efter år deltager i den her manøvre, som nu har eksisteret i 15 år, hvor man altså tager penge fra folk og deler dem ud som almisser. Og det er jo ikke småpenge, det drejer sig om. Det er i år alt i alt 9 mia. kr., der er taget fra landets arbejdsløse, fra dem på efterløn og førtidspension, fra folkepensionister, de syge osv. – 9 mia. kr. er der taget fra de grupper og delt ud med rund hånd til forskellige trængende og til fornuftige formål. Jeg erken- der gerne, at det normalt er fornuftige formål, der gives penge til, men det er da bare usmage- ligt, at man tager pengene fra dem, der har mindst.

Lad mig give nogle eksempler. Det drejer sig om en folkepensionist, der i år har mistet 5.500 kr. på grund af satspuljen. Det drejer sig om en

kontanthjælpsmodtager, som har mistet 6.500 kr. Det drejer sig om en arbejdsløs eller en syg, der bare i år har mistet 8.600 kr. Sidste år var det cirka samme beløb, og året før var det cirka samme beløb, og samlet set er der altså i år taget 9 mia. kr. fra de grupper, der i forvejen har allermindst at leve for.

Jeg synes, at man bør skamme sig over at synes, at det er en rigtig god ordning, og over at stå her og prale med, at man nu gør noget for dem, der risikerer at blive udsat af deres bolig, når man samtidig er med til at skabe og forværre de problemer, der gør, at folk bliver udsat af deres bolig, hvilket er en kæmpe stor social katastrofe. Vi skal så også høre, at der også er lønmodtagere, der bliver smidt ud af deres boliger, og at det ikke kun er kontanthjælpsmodtagerne. Men gør det det bedre? Gør det det bedre, at der også er fattige lønmodtagere, der ikke kan betale deres husleje?

Det kommer oven i købet fra partier, som var med til at sige under valgkampen, at nu måtte vi også gøre noget for de lavtlønnede inden for social- og sundhedssektoren. De lavtlønnede kvinder var dem, der blev lovet 5 mia. kr. til – det var ikke noget problem, var der en del af de partier, der i dag støtter det her forslag, der sagde. De skal bare have 5 mia. kr., så deres løn kan blive hævet. Det var altså under valgkampen, men dagen efter valget var det glemmt, og nu er der lige pludselig ikke råd til det.

Det er de partier, der i dag siger: Vi må nok hellere give bankerne 100 mia. kr., for de stakels bankdirektører er kommet i uføre, og derfor må vi hjælpe den lidt, så vi tager lige 100 mia. kr., som vi forærer til dem. Men der er ikke råd til at sørge for, at de, der har de laveste lønninger, får et lønløft. Der er ikke råd til den velfærd, som vi alle sammen har brug for, og som vi alle sammen er klar over har brug for noget ekstra. Det er der ikke råd til. Men i samme sekund, en bankdirektør kommer i sit fine mørke tøj og siger, at de har et problem, sidder pengene løst.

Jeg ved, at der i øjeblikket forhandles om, om vi skal betale 20.000 kr. pr. dansker, eller om det måske kun er 17.000 kr. pr. dansker. Det er der råd til, men at sørge for, at almindelige mennesker får en anstændig løn, som de kan leve af og betale deres husleje med, er der ikke råd til. Og så står man her og praler med, at man har stjålet penge fra dem, der har allermindst, for at lave en lille lappeløsning. Men lappeløsningen er et lille fremskridt, og det støtter vi, men finansieringen er vi lodret imod.

Kl. 11:13

Formanden:

Tak. Der er ikke ønske om korte bemærkninger. Så er det velfærdsministeren.

Kl. 11:13

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Tak for opbakningen til forslaget. Som stort set alle ordførere har været inde på, bygger det også på et fælles forarbejde og en aftale som led i aftalen om fordeling af satspuljen her for 2009.

Heldigvis er der jo stor enighed om, at det er et acceptabelt fænomen, at der er mennesker, der bliver sat ud af deres lejlighed. Når Socialdemokratiets ordfører siger, at tallene har været stigende her over de sidste 5-6 år, er det jo rigtigt, men man skal lige huske på, at det først var i 2002, at Domstolsstyrelsen overhovedet begyndte at opgøre de her tal, så det er ikke noget med, at folk ikke tidligere har været sat på gaden. Det er sådan, at den største stigning kom det første år, og det har også været vurderingen, at det afspejler, at der altid går nogen tid, inden der kommer tilstrækkeligt styr på tallene. Men det ændrer ikke ved, at det er for mange mennesker, og at der har været en stigning, og det er ikke acceptabelt.

Filosofien her er jo, at kommunen skal have en mulighed for at komme tidligere på banen for at bistå de mennesker, det handler om, og hjælpe dem med at komme ud af deres klemme, og her er det jo vigtigt også at se på, hvad årsagerne er til, at der er mennesker, der havner i den her situation. Det har flere været inde på, og nogle har talt om, at det handler om kontanthjælpen og kontanthjælpsloftet. Det er rigtigt, at der er en overrepræsentation af mennesker på kontanthjælp, men SFI har ikke været i stand til at påvise, at det er mennesker, der er omfattet af kontanthjælpsloftet. Men det, vi jo har aftalt, er, at det er noget, vi skal følge meget tæt for at få afdækket, hvad årsagerne er.

Når man spørger folk selv, er noget af det, de jo peger på, at de har problemer med at styre økonomien. Det er 75 pct. af dem, der er i den situation, der svarer sådan. Det er klart, at jo færre penge, man har, jo vanskeligere er det selvfølgelig også at få det hele til at hænge sammen. Men der er noget, der tyder på, at noget af det, der også kan være brug for, er at sætte ind med en indsats der, der ruster folk til bedre at kunne tage hånd om deres tilværelse. Det kan jo afspejle, at der er mange ting, der kan gøre sig gældende; der kan være folk her, der drikker for meget, der tager stoffer, og der er rigtig mange,

der har gæld. En vigtig del af det er jo, hvordan vi får styr på det.

Vi har jo også i fællesskab taget hul på en gældsrådgivning baseret på frivillige organisationer og frivillig indsats fra bankverdenen og finansverdenen. Det tegner foreløbig til at blive en succes, når der er mange, der gerne stiller op. Det handler også om en indsats, som går ud på at få afdækket, hvad årsagerne er til, at folk havner i den her ulykkelige situation, og hvad vi gør for at hjælpe dem ud af den. Det er ikke den eneste indsats, der skal til, men jeg tror, det er en vigtig del af det. Man kan se, at en stor del af dem, der bliver sat på gaden eller er i risiko for det, er relativt unge mennesker, altså nogle, der kommer ud og for første gang skal få det til at fungere i en bolig med de omkostninger, der nu er.

Så jeg er helt med på, at det er en vigtig del af aftalen, at vi er enige om at følge det meget nøje og komme nærmere ind på, hvad årsagerne er med henblik på at kunne sætte ind. For én ting er jo, at vi får forebygget, at folk ender på gaden, men derfor kan de jo godt have en række andre problemer, som gør, at de har et belastet liv og ikke mindst noget, der går ud over de børn, som en del af dem har.

Så jeg glæder mig til at få det her forslag omsat til virkelighed og også til at få arbejdet videre med hele den problemstilling og den gruppe af mennesker, som det handler om. Der har været nogle spørgsmål undervejs om private udlejere, og det vil jeg foreslå vi ser nærmere på under udvalgsarbejdet.

Kl. 11:18

Formanden:

Der er ønske om korte bemærkninger. Først hr. Frank Aaen.

Kl. 11:18

Frank Aaen (EL):

Der var en bemærkning om, hvordan forslaget her er finansieret, som ministeren ikke havde tid til at komme ind på i sin besvarelse, og derfor synes jeg, ministeren skal have en chance mere.

Er det ikke snart på tide, vi holder op med igen at tage i det omfang, som jeg beskrev før, altså i alt 9 mia. kr.? Man tager flere tusinde kroner fra hver enkelt arbejdsløs og hver enkelt pensionist og kontanthjælpsmodtager, de penge putter man ned i den sukkerskål, man kalder satspuljen, og så deler man nogle milde gaver ud. Er det ikke på tide, vi holder op med at finansiere forbedringer for nogle af de svageste i

samfundet ved at tage fra dem, der er svagest i samfundet?

Kl. 11:18

Formanden:
Ministeren.

Kl. 11:18

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):
Nu er det jo ikke loven om satspuljen, vi behandler her i dag, og den hører jo heller ikke under Velfærdsministeriet. Men forudsætningen for, at vi har den lov, er jo, at et flertal bakker op om den, og så er der altså en mulighed for at disponere over de penge, og det er altså det, et meget bredt flertal har gjort.

Kl. 11:19

Formanden:
Hr. Frank Aaen.

Kl. 11:19

Frank Aaen (EL):
Ja, men nu er det jo velfærdsministeren, der står på talerstolen, og lovforslaget her handler om det område, der hedder at hjælpe folk, der er kommet i klemme med deres husleje, og give dem lidt mere velfærd – ikke ret meget, men en lillebitte smule. Derfor mener jeg også, velfærdsministeren bør kunne tage stilling til, at vi altså har en systematisk udhuling af indkomster for arbejdsløse, for syge, for pensionister, for førtidspensionister og for efterlønnere. Der sker en systematisk udhuling af deres indkomster, og det er sammen med andre mærkelige regler som kontanthjælpsloftet med til at bringe folk i den situation, at de ikke kan betale deres husleje, så hvis man er velfærdsminister, må man da have en holdning til det, og det var den holdning, jeg spurgte til.

Kl. 11:19

Formanden:
Ministeren.

Kl. 11:20

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):
Jeg bakker op om loven om satspuljen; den går jo, som hr. Frank Aaen også siger, 15 år tilbage, og har med undtagelse af Enhedslisten hele Folketinget bag sig. Og når man samlet set ser på de ting, der er blevet gennemført, også større reformændringer som ændringen af hele førtidspensionssystemet, er der i hvert fald kommet en hel masse godt ud af de penge.

Kl. 11:20

Formanden:
Så er det hr. Thomas Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 11:20

Thomas Jensen (S):

For Socialdemokraterne er det jo vigtigt, at man forebygger, at folk overhovedet kommer en økonomisk situation, hvor de ikke har råd til at betale huslejen og derfor bliver sat ud. Derfor vil jeg spørge velfærdsministeren, om ministeren mener, at lovforslaget her forebygger, at folk kommer i den situation, at de ikke kan betale deres husleje.

Kl. 11:20

Formanden:
Ministeren.

Kl. 11:20

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Ja, jeg mener i allerhøjeste grad, at lovforslaget her forebygger, at folk kommer i den situation, og det gør det på den måde, at kommunen kommer tidligere i kontakt med de mennesker, det handler om, og derfor også kan sætte ind på et tidligere tidspunkt. Det er jo sådan set kernen i en forebyggende indsats.

Kl. 11:21

Formanden:
Hr. Thomas Jensen.

Kl. 11:21

Thomas Jensen (S):

Kernen i en forebyggende indsats vil jo være, at kommunen ikke skal ind i sagen. Det vil være, at folk selv kan betale deres husleje, så kommunen slet ikke skal involveres – med andre ord: at vi sørger for, at folk har penge, så de selv kan betale deres husleje og ikke bliver sat i den situation, at de skal have hjælp af kommunen til at undgå at blive sat ud af deres bolig.

Nu har Venstres medlemmer jo siddet og læst op fra SFI-rapporten, og ministeren har selv nævnt den. Jeg citerer igen fra rapporten:

Der er dog en overrepræsentation af lejere, der modtager kontanthjælp, idet ca. 30 pct. er kontanthjælpsmodtagere, mens andelen af kontanthjælpsmodtagere blandt lejere generelt er 5 pct. Citat slut.

Mit spørgsmål til ministeren er kort og klart: Hvis man fjernede kontanthjælpsloftet, ville det så ikke være noget, hvormed man med et snuptag kunne forebygge, at 30 pct. af de, der bliver tvangsudsat, ikke ville blive tvangsudsat? Man kunne simpelt hen fjerne kontanthjælpsloftet og sørge for, at de her mennesker slet ikke kommer i en situation, hvor de bliver tvangsudsat. Er ministeren ikke enig i det?

Kl. 11:22

Formanden:
Ministeren.

Kl. 11:22

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Jamen det bygger jo på den forkerte forudsætning, at de 30 pct., der får kontanthjælp, er ramt af kontanthjælpsloftet. Der er ikke en helt præcis opgørelse af det, men sådan som jeg har forstået SFI, og som det også blev drøftet ved den offentlige forelæggelse, er der ikke noget, der tyder på, at det er nogen stor del af de kontanthjælpsmodtagere, der er ramt af kontanthjælpsloftet, så hvis man fjernede kontanthjælpsloftet, ville det derfor kun påvirke en mindre del.

Jeg kender ikke det præcise tal, og det er netop det, vi har besluttet at forfølge. Men jeg har ikke hørt, at Socialdemokratiet er gået ind for at hæve kontanthjælpen generelt, og det her handler bl.a. om en del af de unge mennesker, der er på kontanthjælp, og dem hjælper man altså ikke ved at fjerne kontanthjælpsloftet.

Kl. 11:23

Formanden:

Så er der en kort bemærkning fra fru Özlem Sara Cekic.

Kl. 11:23

Özlem Sara Cekic (SF):

Du er blevet rigtig god til at sige mit navn, Thor.

Vi er enige om, at SFI-rapporten ikke går ind og udpensler, hvorvidt de 30 pct., der modtager kontanthjælp og er ramt, falder ind under 300-timers-reglen, loftet over kontanthjælpen eller er på starthjælp. På den baggrund besluttede vi i forbindelse med satspuljeaftalen, at der skulle følges op på det. Man var sådan lidt hurtig til at sige: Vi ved ikke, hvem det drejer sig om, og heller ikke, hvor stor den gruppe er. Men selv om den gruppe er lille – lad os antage, at det drejer sig om 100 mennesker – så har vi vel stadig væk en forpligtelse i forhold til de mennesker.

Derfor vil jeg rigtig gerne spørge ministeren om det eksempel, jeg gav med Carina, der ikke var i stand til at betale sin husleje, fordi hun var ramt af loftet over kontanthjælpen. Helt ærligt, hånden på hjertet, mener ministeren, at det her forslag vil hjælpe Carina?

Kl. 11:24

Formanden:
Ministeren.

Kl. 11:24

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Nu hører kontanthjælpen jo ikke under Velfærdsministeriet, så det er ikke nogle regler, jeg kan gå ind og ændre på.

Jeg har oplevet, at der var en bred tilslutning til, at det her var en god måde at få hjulpet de mennesker, der er i den situation, på et tidligere tidspunkt, og at vi så for at blive klogere på, hvad der er årsagen til, at de kommer i den der situation, skal følge det nøjere.

Det var jo lige præcis det, vi aftalte, og det synes jeg er en rigtig god ramme for at komme det her uvæsen til livs.

Kl. 11:25

Formanden:

Fru Özlem Sara Cekic.

Kl. 11:25

Özlem Sara Cekic (SF):

Det er jeg da enig med ministeren i. Jeg spørger ikke, hvilken minister der har ansvaret for kontanthjælp. Altså, jeg synes, at vi skal passe på, at vi ikke gør de her mennesker til kastebold mellem forskellige ministerier.

Jeg spørger ministeren for velfærd, om hun synes, at det her forslag er med til at hjælpe den kvinde, som i valget mellem at betale mad, elregning og husleje i maj måned valgte elregningen; som i valget mellem at betale mad til sine børn og husleje i juni måned valgte maden, og som bliver sat på gaden i juli måned.

Det er det, jeg vil spørge om. Jeg ved da godt, at det er Claus Hjort, der har ansvaret for kontanthjælp, og så kan vi hive ham ind næste gang, og så vil han sige: Jamen fattigdom hører under fru Karen Jespersen. Og sådan kan vi blive ved.

Jeg vil bare gerne vide, hvad ministerens holdning til det her er. Hun har vel en holdning, og den kan vi i det mindste godt høre om.

Kl. 11:25

Formanden:

Man kan ikke hive Claus Hjort ind i salen. Man kan måske bede beskæftigelsesministeren om det. (*Özlem Sara Cekic (SF):* Beskæftigelsesministeren Claus Hjort). Man er ikke på fornavn med hverken formand eller ministre.

Velfærdsministeren.

Kl. 11:26

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Det er helt klart min opfattelse, at det her forslag vil kunne hjælpe den kvinde, fordi de sociale myndigheder jo vil kunne komme i kontakt med hende på et tidligere tidspunkt. Og viser det sig, at der så er nogle åbenbare problemer, hvor det

offentlige har et ansvar, er det jo lige præcis aftalen, at vi skal se på, hvordan vi kan blive mere præcise med den hjælp, vi giver borgerne.

Kl. 11:26

Formanden:

Tak til velfærdsministeren.

Der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger, og hermed er forhandlingen slut.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, er det vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

4) 1. behandling af lovforslag nr. L 93:

Forslag til lov om ændring af lov om ligestilling af kvinder og mænd. (Kønssammensætning i offentlige udvalg m.v.).

Af ministeren for ligestilling (Karen Jespersen).
(Fremsættelse 11.12.2008).

Kl. 11:26

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet, og første ordfører er fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 11:27

(Ordfører)

Ellen Trane Nørby (V):

I Venstre går vi ikke ind for kønskvotering. Som parti har vi altid kæmpet for det enkelte individs ret til at udleve sine drømme og til at afprøve sine ideer, sine evner, sine muligheder og sine kompetencer. Det gælder såvel karrierekvinden, som stræber efter en post i toppen af samfundet, som manden, der har ønsket og har valgt at gå hjemme og se børnene vokse op.

Jeg er jyd, jeg er ung, og jeg er kvinde. Folketingets formand er mand, nordsjællænder, og man tør vil ikke sige, at han stadig er alt for ung. Det er den mangfoldighed, det er den her brede sammensætning, som sikrer, at Folketinget også i dag opfattes som repræsentativt – altså summen af personer, partier, ideologier, kompetencer, evner og baggrund, men også af køn. Alle de her ting spiller ind. Ingen af tingene har en enkeltfaktorværdi, som gør, at det er det eneste,

der skal lægges vægt på. Alting spiller ind og giver en sammenhæng, en sum, som man så træffer beslutninger ud fra.

I Venstre har vi altid arbejdet for, at alle talenter kommer i spil. Det gælder indvandreren med en ingeniøruddannelse, som i dag kører taxa. Det gælder også kvinden, der har såvel evner som kompetencer til at få en lederpost. Vi skal som videnssamfund have alle talenter i spil. Alt andet er samfundsøkonomisk og menneskeligt uholdbart. Vi skal som samfund sikre, at alle kan få lov til at bruge de evner og muligheder, de har, og udleve de drømme, de har.

I Venstre anerkender vi dog, at mange udpegningsbygger på vaner og også på sikre kort. Det er helt naturligt, for man har jo aldrig fået erfaring, før man har været udpeget én gang. Det er sådan set først, når man bliver udpeget for tredje gang, at man er en garvet. Hvis vi som samfund skal sikre mangfoldigheden i råd og nævn og fremme ligestilling, forudsætter det, at vi nogle gange bryder med vanetænkning, at vi simpelt hen scanner samfundet for de kompetente mænd og kvinder, der kunne sidde i et offentligt råd eller nævn, at vi ryster posen og kigger på, om der ikke er nogen af dem, som vi ikke har udpeget før, som måske egentlig har kompetencerne, og som næste gang vil være det sikre kort.

Folketinget og de offentlige myndigheder har den opgave, at vi skal sikre, at de offentlige råd og nævn er bredt sammensat. Det er vores forpligtelse, fordi de varetager samfundets fælles interesser. De varetager vores interesser i Det Kongelige Teater, de varetager vores interesser i tilsyn, de varetager vores interesser i nævn, og derfor påhviler det også os at sikre en mangfoldig sammensætning af de offentlige råd og nævn.

Vi bakker i Venstre op om L 93, fordi det netop er et lovforslag, som lægger op til, at ligestillingen i samfundet er et fælles ansvar. Siden Schlüterregeringen indførte den del af ligestillingsloven, som siger, at organisationer altid skal indstille såvel en mand som en kvinde, når de har en udpegningsret, har vi jo været i gang med at bryde vanetænkningen. Siden da har vi været med til at sikre en mere mangfoldig sammensætning af offentlige råd og nævn.

Men som det er i dag, er det jo sådan, at hvis organisationerne ikke gør det, kan man lade en plads stå tom. L 93 lægger op til, at ministeren fremover skal lade pladsen stå tom, hvis der ikke er en saglig begrundelse for, at man ikke